

forffjellig Maade, saaledes, at medens den ene Lov er til første Behandling her, er den anden til Comitee-behandling o. s. v., saa at de samtidigt med hinanden kunne fremmes. Nu er det mig aldeles klart, saaledes som jeg opfatter Loven, at det vil være meest hensigtsmæssigt at foretage — naar Noget skulde gaae først til umiddelbar Behandling fremfor til Comitee-behandling — de Love, som slutte sig til Finantsloven, fremfor Finantsloven selv, idet der i disse i en langt videre Udstrækning end i Finantsloven vil blive Spørgsmaal om de Principer, som man maaskee ligeledes vilde drage ind under Discussionen om selve Finantsloven. Derfor forekommer det mig, at naar Finantsloven gik til Comitee-behandling strax, og derhos de andre Love, navnlig Stattereguleringsloven foretoges strax til første Behandling, medens Finantsloven var under Comitee-behandling, saa vilde man derved have valgt den eneste Maade, paa hvilken det, saavidt jeg skønner, vil være muligt at opnaae en Beslutning om disse Love inden den fastsatte Termin. — Den sidste ærede Taler har fremhævet, at han ikke kunde forstaae, hvorledes vi ved den af mig foreslaaede Fremgangsmaade skulde vinde Tid; jeg synes, at det er aldeles klart, at man paa denne Maade vinder Tid, og jeg skal indskrænke mig til, for ikke at opholde Forsamlingen længere med denne Formdiscussion, blot at gjøre ham opmærksom paa, at der ere to væsentlige Grunde, hvorfor den første Behandling efter hans Forslag vil tage en meget længere Tid, end den efter mit Forslag vil. Den ene Grund er den, at naar en Lov kommer for, saa vilde de Medlemmer af Forsamlingen, som have tænkt sig dybere ind i Sagen, og som derhos ere istand til at have en selvstændig Mening om den, have dannet sig, Enhver sin, separate Anskuelse, eller i alt Fald flere forffjellige separate Anskuelser om Principerne for Loven, og disse Anskuelser vilde de ved Lovens første Behandling komme frem med her i Salen i deres individuelle og tildeels ganske raa Skikkelse; Discussionen derom vil da medtage en temmeligt lang Tid, og Meget, som bliver saaledes fremført, vilde maaskee kun være overflødig, naar det kunde have været tilbørligt modfagt

og discuteret, inden det kom frem her i Salen. Dette vil derimod kunne være Tilfældet, naar Comitee iforveien bliver nedsat; deels er der nemlig da en Præsumption for, at de, som væsentligt vilde kunne have en Mening om Sagen, komme ind i Comiteen, og de vilde da der have Leilighed til at forebringe deres Ideer i deres første Skikkelse; disse vilde da der blive discuterede af andre Medlemmer, og, inden de komme frem i Salen her, vilde de have naaet en Modenhed, som vil gjøre Discussionen meget kortere. Den anden Grund, hvorfor Discussionen vil blive kortere, er den, at den ærede Taler har fremhævet, at de, som troede sig skikkede til at komme ind i Comiteen, kunde faae Leilighed til ved den første Discussion, naar denne foretoges inden Comiteevalget, at udtale sig om Lovforslaget og derved vise de øvrige Medlemmer i Salen, at de vare skikkede eller uskikkede til at indtræde i Comiteen. Hvis en saadan Betragtningssmaade opstilles, saa vilde de Medlemmer — og det kan jo være, at deres Antal ikke er ringe — som ansee det enten for en Fordeel eller en Ære at komme ind i Comiteen, fordi de troe derved at finde et Middel til at fremme deres Anskuelser, de vilde jo have en særdeles Opfordring til at tale (Hør!), og enhver saadan Opfordring til at tale, uden Hensyn til, om man virkelig fremmer noget derved, det ere vi dog Alle enige i, er lidet ønskelig; derfor vil altsaa en Fremgangsmaade, som den foreslaaede, forlænge Discussionen ved den første Behandling, fordi den, som jeg fremhævede tidligere, ikke vil give den første Behandling den Grundighed, som er nødvendig for at kunne fatte en god Beslutning. I det foreliggende Tilfælde er det, fordi en Behandling af Finantsloven, som den foreslaaede, sat i Forbindelse med den Behandling, som de andre Love maae gienemgaae, gjør deres Fremme til den fastsatte Tid, idetmindste efter min Overbeviisning, umulig, uden at jeg skal gaae ind paa den detaillerede Beregning, som den første kjøbenhavnske Deputerede (Wilkens) anstillede, og som jeg paa det Bestemteste maa modstige, da jeg har anstillet en anden Beregning, som har ført mig til det Resultat, at man kan blive færdig til den fastsatte Tid, naar man vil.